

Obecność myśli Kazimierza Twardowskiego we wczesnej fenomenologii w Polsce

— *popularnonaukowe streszczenie projektu* —

Kazimierz Twardowski jest powszechnie postrzegany jako „ojciec polskiej filozofii”, ponieważ był wychowawcą i nauczycielem kilku pokoleń niezwykle utalentowanych filozofów, którzy później tworzyli jeden z najważniejszych kierunków filozofii polskiej: Szkołę Lwowsko-Warszawską. Okres twórczości Twardowskiego w Polsce zbiega się w czasie z rosnącą popularnością w Niemczech fenomenologii Husserla. Obaj ci filozofowie byli studentami Franciszka Brentano w Wiedniu, jednak później rozwinęli różne koncepcje filozofii. Jednocześnie Twardowski często rekomendował swoim uczniom studia w Niemczech, także pod Husserlem. W ten sposób środowisko uczniów polskiego filozofa oraz nowy kierunek badań fenomenologicznych zaczęły się przenikać. Badania podjęte w tym projekcie służą określeniu możliwego wkładu filozofii Twardowskiego — zarówno jako przedmiotu krytyki, polemiki, ale i twórczej kontynuacji — do rozwoju i koncepcji wczesnej fenomenologii w Polsce. W ramach projektu planuje się systematyzację oraz bliższe badania filozofii Twardowskiego, Bandrowskiego, Błachowskiego, Auerbacha oraz Blausteina i Ingardena. Dalszym celem projektu jest próba zdefiniowania głównych kierunków rozwoju wczesnej fenomenologii w Polsce w polemice z Twardowskim. Badania podjęte w ramach projektu mają za zadanie nie tylko przybliżenie mało znanego, lecz ważnego okresu kształtowania się i rozwoju filozofii polskiej, ale także na służyć popularyzacji tej tradycji na arenie międzynarodowej.